

Krajevni praznik Vrtojba,
27. oktober 2017

Nagovor: Tanja Fajon

Spoštovani organizatorji, nastopajoči, gosti, spoštovano občinstvo.

Hvala, da ste me povabili na svoj krajevni praznik.

Podučili so me, da je ta praznik tudi dan spomina na prvega padlega partizana na vasi Emila Jurija Bizjaka. Vidim torej in verjamem, da vam ohranjanje tradicije in zgodovine veliko pomeni.

Zato sem vesela, da se je Združenje za vrednote NOB Vrtojba obdržalo in da skrbi za ohranjanje spomina na dogodke iz naše polpretekle zgodovine. Ni namreč nepomembno, kakšno resnico bomo predali svojim zanamcem.

Kar se tiče narodno osvobodilnega boja je resnica samo ena – brez tega boja, brez partizanstva, tudi naše samostojne Slovenije ne bi bilo. Primorska to še posebej dobro ve, zato je toliko bolj prav, da ne pozabljamo in da se poklonimo padlim borcem, žrtvam in vsem, ki so bili dovolj zavedni, da so se uprli potujčevanju, nacizmu in fašizmu. Ki so želeli svobodo, zaradi česar smo ostali slovenska dežela.

Po dolгих desetletjih miru, napredka in rasti demokratične, moderne in razmeroma pravične družbe je žal tudi za Evropo prišel čas, ko mir, enakopravnost in spoštovanje temeljnih človekovih pravic niso več povsem samoumevni. Različne krize zadnjih let, ki jih nismo prebrodili preveč uspešno in ki so pokazale številne razpoke v naši skupnosti, so razrahljale enotnost evropskih držav in odplaknile solidarnost.

Nacionalistične težnje se povečujejo, vzpenjajo se politični voditelji, ki govorijo o domoljubju, a njihova dejanja bolj kažejo na samoljubje. Tega pa ne smemo dopustiti. Takšno samozadostno zapiranje vodi v izolacijo, izolacija pa v globaliziranem svetu, kjer smo močno odvisni drug od drugega, ne prinaša napredka, celo ne preživetja.

Kot humana družba lahko napredujemo samo z vizijo, v kateri se napredek ne meri z bogastvom kapitalskih elit in peščice, marveč z napredkom v vsakodnevnem življenju vsakega posameznika. In v kateri se ne oziramo v preteklost, marveč v prihodnost.

Za to potrebujemo zrele, odgovorne voditelje in aktivne državljane. Trenutno obojih primanjkuje - tako v EU kot v Sloveniji. A sem kljub temu prepričana, da trenutno prevladujočo apatijo lahko premagamo in da bi z osebnim angažmajem vsakega od nas lahko ustvarili pogoje za rast delovnih mest, primeren dohodek, boljši zdravstveni in socialni sistem, pogoje skratka, ki bi vsem našim prebivalcem omogočili dostojno življenje.

Kljub kritikam, ki jih slišim doma na račun naše države, in mnoge so seveda upravičene, pa moram povedati, da moji kolegi v Evropskem parlamentu, od koder prihajam, na Slovenijo še vedno gledajo kot na zeleni košček evropskega raja in pogosto imajo prav. Ne glede na vse težave Slovenci namreč vse preradi kritiziramo in včasih se mi zdi, da bi se polovica težav rešila že, če bi nanje pogledali iz perspektive pol polnega namesto pol praznega kozarca.

Mislím sicer, da vi, Primorci, to znate in da ste lahko vzgled. V krvi imate malo več radoživosti kot ostali Slovenci in v dobrem in slabem se zmorete povezati še hitreje. Naj to tako ostane za dolgo.

Danes je dan za dobro – zato zaključujem ta nagovor.
Želim vam samo še prijetno praznovanje in druženje.
In še enkrat hvala za povabilo.